

Szentesi-Zöldi László: Trianonról

2023 június 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Már a létünk lesz a tét...

Évről évre nehéz feladat, hogy az újságíró megemberelje magát, és cikket írjon arról a napról, amikor szétszakították Magyarországot és elrabolták több millió honfitársunkat. Nem azért, mert száznál is több esztendő fájdalomról egyáltalán lehet, érdemes bármit írni, hanem inkább azért, mert könny helyett akaratot, szándékot kellene sugallni az embernek, valami olyan erkölcsi tanulságot világgá röppenteni, ami valóban hasznunkra van. Évekkel ezelőt alaposan kikaptam, amikor megírtam, hogy Trianont le lehet dönteni, de csakis ésszel, nem pedig irredenta nótákkal. Sok ismerősöm sem értette, hogy az országrablásról csakis jelen időben szabad szólni, a múlt szemrevételezésének egyszeren nincs értelme. Pedig ez az igazság:

Trianont mai következményeivel együtt kell nézni. Ennek van értelme, a történelemkönyvek lapozgatásának nem annyira.

Induljunk ki abból, hogy magyarként mindösszesen egyetlen feladatunk van, amivel muszáj megbirkózunk, ha Trianont egyáltalán értelmezni akarjuk. Ez pedig a következő: látogassunk el minél gyakrabban olyan helyekre, ahol magyarok élnek! Az anyaországi magyar barangolja be Erdélyt, ismerje meg a Felvidéket, kalandozzon Bácskában, ránduljon át Kárpátaljára, az elszakított részek magyarsága pedig ismerje meg a Budapesten kívüli országot is, amennyire csak lehet. Tényleg itt kezdődik az önépítkezés. Teljesen más dolog nyolcvan évvel ezelőtti harcok alapállásból szemlélni nemzeti sorskérdéseinket, mint 2023-ban a saját szemünkkel látni a valóságot. Az sem árt, ha maguk az érintettek mondják el nekünk, miben szenvednek hiányt, és minek örülnek a legjobban.

Az is milyen jó volna, ha az anyaországi magyarságról kiderülne, hogy felelősségteljes és gondolkodó emberek is alkotják, nemcsak olyanok, akik elhiszik, hogy holnap ránk szabadul 23 millió romániai munkavállaló.

Ha megkérdezi az ember, hogy mondd, te egyáltalán jártál már Székelyudvarhelyen és Kassán, vagy csak itthonról álmodozol, akkor rendszerint nem kapsz meggyőző választ. Pedig ha nem ismeresz kisebbségi magyarokat a saját élethelyzetükben, ha nincs véleményed arról, hogyan élnek, mit szeretnének és egyáltalán mit gondolnak rólad, a magyarországi magyarról, akkor a véleményed nem igazán megalapozott.

Ha nem érzed az érzelmi rezdüléseket, ha nem tudod, hogy milyen érzés, hogy újra magyar állampolgárok lehetnek, és nem látod be, hogy a magyar kormány többé nem cinkostársa, hanem következetes partnere a szlovák, román, szerb kormánynak, akkor még nem nagyon érted Trianont.

Az ugyanis jelen időben is zajlik, nem csak a múltban. És miután a múlton változtatni nincs módunk, a jelenért viszont mi felelünk, meg kell tennünk mindent azért, hogy a sebek ne fájjanak. Az elmúlt tizenhárom évben óriási léptünk előre nemzeti önismeretünkben.

Minden kétkedőnek, minden pesszimistának el kell magyaráznunk: leginkább rajtunk múlik, hogy gyászbeszédre vagy megoldandó feladatokra összpontosítunk-e a nemzeti összetartozás napján.

Kezdetnek például mondjuk ki, hogy lényegében semmi különbség nincs egy zalaegerszegi és egy kézdivásárhelyi magyar között – mindketten nemzetünk, hazánk nagy családjának tagjai. Ha ezt nem fogadjuk el, ha kifogásokat keresünk, ha akadályokat támasztunk, máris veszítettünk. Végezzük a dolgunkat, járjunk-keljünk, barátkozzunk, vigyük a jó szót, erősítsük a gyengéket, és teljes erővel törekedjünk arra, hogy akkor is itt legyünk sok-sok millióan határon túl és innen, amikor már a létünk lesz a tét.

Szentesi-Zöldi László - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
